Essència, presència i potència

Per DavidG el ds., 06/04/2019 - 07:44

Déu present en tot i en cadascú.

Si se'ns donés la claredat d'intuir-ho una mica més! Si no sols ho llegíssim admirant-nos de la possibilitat, sinó que visquéssim submergits en la seva presència que ens envolta i ens habita! De vegades, dolça; de vegades, ferma; de vegades, movent a la perplexitat; de vegades, a la clarividència: la seva presència és arreu!

Sant Ignasi en els Exercicis diu que *els qui el cerquen per l'assídua contemplació i il·luminació de l'enteniment, consideren, mediten i contemplen... que Déu nostre Senyor és en cada creatura segons la seva essència, presència i potència* [EE 39].

Per això, avui, amb desig de trobar-lo present en totes les coses, en totes les relacions personals, en el que dic de mi mateix i en la natura, m'aturo; perquè Déu vol assolir-me.

Poso la meva atenció en qualsevol cosa que és a prop. Potser la puc prendre a les meves mans. Em pregunto què em vol dir, quina paraula té per mi de part de Déu. Em descalço internament.

Fer més llargues les inspiracions i les expiracions m'ajuda a ser respectuós amb allò que tinc entre mans, que contemplen els meus ulls, que voldria percebre amb tot el meu ésser per acollir el misteri.

En primer lloc, pregunto per la seva essència, el seu origen, la seva família. Déu és present allà en el que el fa ser abans que jo m'hagi adonat de la seva existència. Em pregunto per aquelles constants compartides amb els seus semblants. Constants que el fan ser.

I mentre ho vaig meditant, m'ajuda repetir interiorment "la teva essència em parla de Déu". Car en ella trobo Aquell que hi batega des de molt abans d'aquest ara.

En segon lloc, considero la seva presència. Allò que el fa únic i irrepetible. El que el fa estar ara i aquí representant tants d'altres i a l'hora sent ell mateix. Tal com és: amb les seves virtuts i mancances. I torno a dir: "la teva presència també em parla de Déu".

Finalment, considero la seva potència, la que neix de l'essencial adquirit i del present que és ara. Allò que el fa capaç de ser en endavant, de transformar-se, d'evolucionar i generar vida. I, de nou, dic com mai abans: "la teva potència també em parla de Déu".

Aquest senzill exercici aplicat a un objecte, a una persona, a mi mateix, a un paisatge... obra espais per on s'escoli la gràcia en la nostra intel·ligència i assolir l'astorament agraït per tanta proximitat de Déu.